

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

ב' פאָרן בעל ביעור מר הכר אַשכנזי משמע, פירש ר"ח לשעבר משמע טפי מלהבא אצל מ"מ משמע נמי קצת להבא דאי לא משמע כלל להבא אלא לשעבר א"כ הייב קאמר בסמוך יומא למול לא סגי דלאו איהו מהיל ובי בשביל שאין אנו יודעין לתקן יאמר שקר:

כי פלוגי בעל ביעור מר סבר מעיקרא משמע ומו"ס להבא משמע מיתיבי ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה התם היכי נימא נימא למול לא סגיאל דלא איהו מהיל אבי הבן מאי איכא למומר אין הכי נמי מיתיבי ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה התם נמי היכי נימא נימא לשחוט לא סגיאל דלא איהו שניא פסח וקדשים מאי איכא למומר אין הכי נמי מיתיבי העושה לזבל לעצמו מברך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה נטלו לצאת בו אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לזבל שאני התם דבעידנא דאגבהה נפק ביה אי הכי לצאת בו יצא בו מיבעי ליה אין הכי נמי ומושום דקא בעי למיתנא סיפא לישב בסוכה תנא רישא נמי לצאת בו דקתי סיפא העושה סוכה לעצמו אומר ברוך אתה ה' שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה נכנס לישוב בה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו לישוב בסוכה והכלתא על ביעור חמץ דכולי עלמא מיהא מעיקרא בעינו לברוכי מנל דאמר רב יהודה אמר שמואל ככל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן הוא משמע דהאי עובר לישנא דאקדמו הוא אמר ר"נ בר יצחק דאמר קרא יורין אחימעץ דרך הכפר ויעבר את הכוש אבי אמר מהכא והוא עבר לפניהם ואבע"א מהכא ויעבר מלכם לפניהם ודי' בראשם כי רב אמרי חזן מן הטבילה ושופר בשלמא טבילה דאכתי גברא לא חוי אלא שופר מ"ט וכי תימא מושום דילמא מיקלקלא תקיעה אי הכי אפילו שחיטה ומילה נמי אלא אמר רב חסדא חזין מן הטבילה בלכד איתמר תניא נמי הכי "טבל ועלה בעלייתו אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה: לאור הגזר וכו': מנא הני מילי אמר רב חסדא למדרגו מצאיה ממציאה ומציאה מחיפוש ומיפוש מחיפוש ומיפוש מנרות ונרות מגז צאיה ממציאה כתיב הכא ישבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם ובתיכן התם ירחש בגדול החל ובקטן כלל וימצא ממציאה מחיפוש ידידה וחפוש

מעיקרא משמע. על ציבור שצערתי והרי עדיין לא נדיק דהא
נכרה קודם נדיקה היל. ציבור היינו נמי נדיקה: **נימא לכול.**
משמע דלאחר דרופא המל את כל בני העיר צוהיט) לכול את
ההמנוק הזה: **ווי לא סגי** ולא יסוי **מפלי.** עלוי המנוק מוטל
והלא ואלא **אזי** מוטל **דלאמרן**
קדושיין פסק קמא קרוב לסופי
אזל ציבור מנוק על בעל המנן
מוטלת ויל אית ויש צודק ציבור
והינא דרובל לומר לבער לא נימא
על ציבור: ופרסנין **אזי הכן מאי**
איכא למימר. אי על היילה לשעבר
משמע וזה אפשר לו לומר לכול מאי
איכא למימר אפי' שרני ליה למימר

על המילה: **אין הכי נמי**. נזכר
לומר למוֹל: **פסח וקדשים**. הבעלים
נשטוו דמכבי (ויקרא א) וספק ידו
ושטו: **נפק ביה**. ומבצר של שעבר:
וּלְכַלְכַּל ועל **ביטור**. נמי להבא
משמע. וגבי מילה נמי לא שנה להבא
הבן מאינש דעלמא דהא להבא
משמע ועל מילה נמי כלולו דמי:
טובר. קודם כמו ויעבר את הכוש
קדמו במיתא בטלום: **ויעבר מלכס**
לפניס. יקדים לילך בראש: **דאכתי**
בברא לא חוי. כגון טבילה צעלי
קרי דקיימא לן בבביות (ד' כ):
שאסור בדברי תורה ובצרכה דעורא
חוק טבילה צעלי קרין לדברי
תורה ומשום הוא טבילה חקון בכל
הטבילות צרכן לבסוף: **למדנו**
מזינא. האמורה בחמץ ממזינא
האמורה בגביע דבנימין: **ומזינא**
מחישו. כלומר ואותה מזינא של
בנימין מחישו האמור אללה דמה
מזינא של גביע ע"י חיפוש אף מזינא
חמץ ע"י חיפוש: **וחיפוש מחישו**
וחיפוש מנרוס. לאחר שלמדת שזיא
ע"י חיפוש חזור ולמוד זה הדיפוש
מחישו שכתוב בירושלים שזוא
נזרות דמכבי צנת היא אחפש את
ירושלים נזרות: **וגרוס מנר**. דמכבי
נזר יחיד נר אלהים: נשמת אדם
חופש כל חזר צטן ולקמיה מפרש
הא למה ל': **וצר לרבר**. דפרשטין
והשחא מפרש קראי היכא ורזיח
משח ליחא אללא אסמכתא בעלמא
דדברי תורה מדברי קבלה נזיחא
קולא סוא. דאקלי חזנאנא בג ירושלים
דלא נבדקיה בבזוקא אללא באור קטן
הילכך לא ילפינ חמץ מיניה להקל:
סא שמע. מהאי קרא דנדיקא מעיינחא
היא דמכבי חופש כל חזר צטן:

מנרות דכתיב "בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ונרות מנר דכתיב
 "נר (אלהים) [ה'] נשמת אדם חופש כל חרדי בטן "תנא דבי ר' ישמעאל
 לילי" "ד בודקים את החמץ לאור הנר אף על פי שאין ראה לדבר זכר
 לדבר שנאמר שבעת ימים שאור לא ימצא ואומר ויחפש בגדול החל
 ובקטן כלה" ואומר בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות ואומר נר
 (אלהים) [ה'] נשמת אדם חופש מאי ואומר וכי תימא האי בעת ההיא קולא
 נא לה בירושלים בנהורא דאבוקה דנפיש נהורא טובא אלא בנהורא
 דרבה משתבח ועון זוטר לא משתבח תא שמע נר ה' נשמת אדם:
 אור החמה ולא לאור הלבנה "ולא לאור האבוקה אלא לאור הנר
 מפני

מסורת הש"ס

(א) ושבת קלז: מנחות
(ב) סוטה מז.
(ג) וינסתחבא ברכות פ"ו הע"ז
(ד) ויפ"ז (ה) ויפ"ז
(ו) מנחות מז: (ז) לקמן
(ח) קט: מנחות לז: מגילה
לא: סוטה לג: דה"ה טז.
(ט) ברכות נה: (י) (לעיל)
ג ע"פ (יא) ויפ"ז
(כ) (נעטוה) י' דף נה.
(כא) (י"ז) כ"ל (ל) ויפ"ז
(כב) קלז: (כג) ויפ"ז
(כד) ד"ה ערוב: כז: כח
(כה) ויפ"ז (כו) ויפ"ז
חולין קלז: ד"ה כרפי
לעיל: (כז) ויפ"ז
ברכות נה: ד"ה מעיקר: (כח)

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

רש"י ובר לרבה דר"ת
מד"ק נהנו מדאי כחגיגה
י ת"ב:

מוסף רש"י

העושה לולב, בערב יום טוב, לעצמו, ולא לאחרים (סוכה מז), ויעבר את הכרשי, וקדם את הסטי (מגילה כא), קדמו לרוך לפניו (סוכה מז).